

N°. 26. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

8de Møde.

Mandagen d. 4. April.

(Forts.).

Schiern (fortsat): Hvad Rusland angaaer, behøver jeg jo ikke at gjøre den Bemærkning, at Prætendenter der vistnok ere store og mægtige nok. Det er vist sandt, hvad der er blevet sagt, at Rusland vilde faae „en vægtig Stemme“, dersom vi aldeles hævdede Kongelovens Arvefølge (Hør!). Ja, en saare vægtig Stemme. Jeg troer ikke, at man kan troste sig i den Henseende ved den personlige Caution af Premierministeren, naar han siger: „Ministeriet anseer ikke denne russiske Reservation for at være farlig“. Det forekommer mig heller ikke, at det er en sikker Politikk, der er bleven antydet af Premierministeren allerede i hans første Foredrag i denne Sag, der udsærligen er bleven udviklet af den 5te Lands-thingemand for Kjøbenhavn (Orsted), og er bleven tilraadet af den første Folkethingemand for Kjøbenhavn (Benschow), at vi nemlig først skulde aldeles affæste al Arveret efter Kongeloven, og saa ved Underhandlinger haabe af Keiseren af Ruslands Høimodighed, naar vi først have berøvet os selv vor egen Ret, og staae retløse foran ham, at opnaae, at han da ogsaa følger vort Exempel og opgiver sit keiserlige Husets Arvepræntensioner, som vi da have opgivet af den gamle Arveret for Danmarks kongelige Hus. Dette er maaskee fra et privat Standpunkt smukt og christeligt; men jeg troer ikke, ihvormeget jeg af mit Hjerte vilde ønske, at Politikken var mere christelig, at man ubetinget kan overføre en saadan Holdning paa den Deel af dette Livs Forhold, hvorom her er Tale. Jeg vilde ogsaa bede de ærede Rigsdagsmænd om ret ty-

deligt at levendegjøre sig Stillingen, hvis vi næste Gang skulde underhandle paa denne Basis med Rusland. Dengang da Kammerherre Reedyh kjørte ind i Warschau, saa kunde han allerede nævne det samme Integritetsprincip, der er udtalt i den første Londonerprotokol, som ogsaa en kommende Tids Sendebud fra Danmark vil kunne føre i Munden. Men da saa Kammerherre Reedyh stod ligeoverfor Messelrode, saa repræsenterede disse ikke blot deres respective Souverainer, men, medens den Sidste tillige kun repræsenterede Arvepræntensioner paa en Deel af Holsteen, repræsenterede derimod den Anden den ubestridelige Arveret til den aldeles overveiende Deel af Monarchiet. Næste Gang vilde den danske Repræsentant slet ikke have nogensomhelst saadan Arveret at repræsenterere, den Anden, den russiske Diplomat, vilde derimod ikke blot repræsenterere den samme som dennegang, men, saavidt jeg skjønner, endnu større; thi, naar Rusland nu kan støtte sine Fordringer til Holsteen derpaa, at det i Tractaterne af 1767 og 1773 renoncerede paa dette Hertugdømme til Fordeel for Mandstammen, saa synes jeg, at det ogsaa maa kunne støtte tilsvarende Præntensioner paa Slesvig derpaa, at det i Tractaterne af 1767 og 1773 renoncerede til Fordeel for Christian den Syvendes kongelige Kronarvinger; thi der kan virkelig, naar dette Budskab faaer Lov til at spille en saa sørgelig Rolle, saaledes som det ogsaa gjentagende er bleven udtalt fra Ministeriets Side, i et saadant Tilfælde overhoved ikke siges at være kongelige Thronarvinger tilstede (Hør!).

Man har søgt at afsvæbne Betydningen af disse Abværter, ved næsten at stille sig som Cautionist for, at Glücksborgernes Mandstamme kunde være ubødelig. Men endnu, da Frederik den Sjette fik det sidste Barn, var